

towdtab. Gate sedda teinud, külwage need iwwikessed peále ja kaike neid mullaga; siis sate rohkesti wilja toidusseks ja ellorõmuks. Hoidke ka pöld häästi, et ei peáse lojuksed sisse, egga keik wilja ei rikku. Sai issa sedda veel rákinud, siis heitis hinge, ning nemmad matfid tedda mahha.

Poiad nüüd teggid issa fanna játrese, sahkusid árra, ja wötsid need iwwikessed kasa. Kui nemmad keik ollid paigale sanud, igaa poeg omma fohta, siis wöttis wannem need issa antud iwwikessed, ja rákis ommas süddames nenda: Mis eest teeksin ennesele ja male nenda haiget, et lähhäksin Ma poue hawaima! Kül páike muidogi semet fossutab ja wihm tedda fastab, et ta wörd wilja kanda. Külwas siis semet harrimatta södi peále. Alaga orras ei tousnud, egga kannud sööt wilja. Siis pilkas ja unustas wannem poeg foggoni omma issa andi.

Keskmine poeg, kes õhto pose läinud, kui ta senna olli sanud küs ta piddi asset jáma, matis sedda fohta et se wágga illus olli, ja mótes ommas süddames: Mis eest teeksin issicennesete sedda fabjo et Ma poue ülesruhniksin, ni kaua kui Ma muulle issinenesest rohkesti omma kassio vakkub? Viiskas siis iwwikessed körwale árra, ja játtis senna mahha. Kui ta nüüd sai keit selle Ma wilja árrasõnud, siis wassi teggi issa semewilja mahha. Algga se ei läinud enam; seit ellaias olli iddud árranárrinud, egga ta külwand muud kui paljad föllud. Temmagi pilkas issa andi, ja unustas sedda hopis árra. —

Marem poeg teggi keik seddamöda kuida issa kásfnud. Temma wallises parrema pölloma, weddas sõnnikut peále, kaiwas tedda úmber, ja heitis semet mahha. Ning semet iddanes ja kasiwis ja kandis kuekum-nekordse wilja. Mendasommoti teagi temma fa pärastagi mitte aastat; ning temma